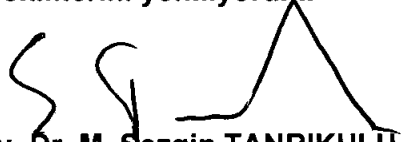

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

26. Dönemde verilen;

2/2293, 2/2083, 2/2025, 2/1996, 2/1940, 2/1918, 2/1904, 2/1903, 2/1902, 2/1886, 2/1773,
 2/1570, 2/1489, 2/1408, 2/1145, 2/1061, 2/979, 2/836, 2/738,2/359, 2/497, 2/2265, 2/1726,
 2/1363, 2/1216, 2/1205, 2/561, 2/483, 2/405,2/1784, 2/2326, 2/2325, 2/2257, 2/2217, 2/2216,
 2/1920, 2/1660, 2/739, 2/395, 2/467, 2/466, 2/762, 2/722, 2/576, 2/575, 2/569, 2/574, 2/1989,
 Şim 2/1391, 2/1888, 2/1065, 2/669, 2/668, 2/747, 2/2024, 2/1771, 2/1647,
 2/1087,
 2/362,2/1566,2/2309,2/2208,2/1995,2/1893,2/1885,2/1702, ,2/1508,2/1416,2/1395,2/1
 277,2/1276,2/1272,2/1253,2/1192,2/1178,2/1139,2/1123,2/1078,2/1008,2/971,2/869, 2/
 709,2/551,2/501,2/448,2/447,2/446,2/445,2/429,2/419,2/418,2/417,2/355,2/234,2/1130,;
 ,2/2064,2/1756,2/1559,2/1429,2/1428,2/1400,2/1390,2/1389,2/1385,2/1291,2/
 1271,2/1269,2/1223,2/1183,2/1168,2/1094,2/903,2/757,2/756,2/753,2/745,2/744,2/632,2/631
 ,2/630,2/420,2/372,2/2167,2/2129,2/1856,2/1744,2/1743, ,2/1057,2/1047, ,2/1728
 ,2/1534,2/1204,2/1179,2/1146,2/1077 **esas numaralı Kanun Tekliflerini yeniliyorum.**

29.06.2018

 Av. Dr. M. Sezgin TANRIKULU
 İstanbul Milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞI	
Tali Komisyon/lar	Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Kadın Erkek Fırsat Eşitliği
Esas Komisyon	Adalet
Tarih:01.10.2018	Esas No:282

TBMM	
KANUNLAR ve KARARLAR BŞK. LIĞI	
02	Temmuz 2018
Numara:	

308569

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı

Tarih : 9.3.2017
Sayı : 1306

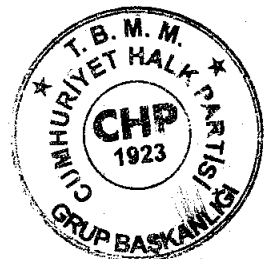
TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

“Ceza Ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanununda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Teklifi” gerekçesi ile ekte sunulmuştur.

Gereğini saygılarımla arz ederim.

Barış YARKADAŞ
İstanbul Milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞI				
Tali Komisyon	Sağlık, Aile, Gelişim ve Sosyal İşler Kadın, Erişkin ve Engelliler			
Esas Komisyon	Adalet			
Tarih:	16 Mart 2017		E.No: 2/1647	
Ysın Uzm.	Bsk Yrd.	Başkan	Gn.Sek. Yrd.	Gen.Sek.
TBMM BAŞKANI				

TBMM KANUNLAR ve KARARLAR BŞK.LİĞİ
09 Mart 2017
Numara:

TBMM GENEL EVRAK
09 Mart 2017
No: 17462

GEREKÇE

Ülkemizde cezaevinde annesinin yanında kalan çocukların en temel sorunu yaş sorunudur. Dünyanın hiçbir gelişmiş ülkesinde çocuklar 6 yaşına kadar (7 yaşından gün alana kadar) cezaevlerinde kalamamaktadır. Ülkemizde ilköğretim başlama yaşı 66 aya inmiş iken, aynı çocuk cezaevinde mevzuat gereği 72 aya kadar annesinin yanında kalabilmektedir.

Çocukların toplumla kaynaşarak topluma faydalı ve sağlıklı birey olarak yetişmeleri zaruridir. Çocukların anneleriyle birlikte cezaevlerinde yaşamaya mahkum edilmeleri kabul edilemez bir gerçektir. Hakkında 5 yıl veya daha az cezaya hükmedilen annelerin cezalarının mümkün olduğunca toplum içerisinde ve cezaevleri dışında infaz edilmesi dünya ülkelerinin de kabul ettiği bir gerçektir.

Cezaevlerinde ekonomik durumu iyi olmadığı bilinen birçok anne çocuklarına zor şartlarda bakabilmektedir. Sağlıklı beslenemeyen çocuklar ilerleyen yaşamında bunun sıkıntılarını çekmektedir. çocuğuyla beraber cezaevinde kalan annenin diğer mahkumlar tarafından psikolojik veya fiili şiddete maruz kalması ceza hukuku anlamında suçların şahsiliği ilkesi ile açıklansa dahi hiçbir suçu olmayan çocuğun geleceğinin elinden alınması ve uzun vadede sağlıksız yetişen bireyin oluşacağı aşıkardır.

Türkiye'nin de taraf olduğu Birleşmiş Milletler Çocuk Haklarına dair Sözleşme, çocukları ilgilendiren bütün faaliyetlerde, çocuğun yararının temel alınmasına hükmeder. Sözleşmeye göre, çocukların yaşam, gelişim, korunma ve katılma hakları vardır ve bu hakların uygulanmasında ayırım gözetmemek, çocuğun yüksek yararını düşünmek, hakların uygulanması için her türlü yasal, idari ve diğer önlemleri almak temel ilkelerdir. Bu ilkeler kapsamında Devlet, çocuğun kişiliğine, zihinsel ve bedensel gelişimine, insan haklarına ve temel özgürlüklerine saygılı, anlayışlı, eşitlik ilkesine bağlı, tüm insanlar arasında dostluk kültürüyle özgür bir toplumda yaşayabileceği koşul ve ortamları sağlamalıdır.

Benzer şekilde, Anayasa'nın 41. maddesine 2010 yılında eklenen ek fıkrada, "Her çocuk, korunma ve bakımdan yararlanma, yüksek yararına açıkça aykırı olmadıkça, ana ve babasıyla kişisel ve doğrudan ilişki kurma ve sürdürme hakkına sahiptir." hükmü yer almaktadır. Devlet, çocuğun yüksek yararını sağlarken, çocukları her türlü istismar ve şiddetten koruyucu tedbirleri almak zorundadır.

Çocuk Haklarına Dair Sözleşme'deki ve Anayasa'daki bu ilkelerin Türkiye'de göz ardı edildiğini düşündüren konulardan biri, çocukların anneleriyle birlikte hapisanelerde yaşamak zorunda kalmasıdır. Cezaevine giren ve çocuk sahibi olan kadınlar, dışarıda bakacak kimselerinin olmaması halinde, emzirmek ve güvenlik gibi nedenlerle 0-6 yaş arasındaki çocuklarının yanlarında kalmasını isteyebilmektedir. Sivil toplum örgütlerinin sağladığı verilere göre, Türkiye'de annesiyle beraber hapiste tutulan 0-6 yaş arası 500'den fazla çocuk bulunmaktadır.

Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'un 65. Maddesi, hapisanelerde anneleriyle birlikte kalan bu çocuklara yaş, durum ve ihtiyaçlarına göre yiyecek ve içecek verileceğini ve çocukların 3 yaşından sonra hakim kararıyla çocuk yuvalarına ve yurtlara yerleştirilebileceğini öngörmektedir.

Hapisanelerin koşullarının yetişkinler için bile sorunlu olduğu düşünüldüğünde, buralarda kalmanın çocukların sağlıklı bir fiziksel ve zihinsel gelişim süreci yaşamalarını olumsuz etkileyeceği ortadadır.

**CEZA VE GÜVENLİK TEDBİRLERİNİN İNFAZI
HAKKINDA KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA İLİŞKİN KANUN
TEKLİFİ**

MADDE 1- 13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanununun 16 ncı maddesinin dördüncü fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “altı ay” ibaresi “beş yıl” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 2- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür

